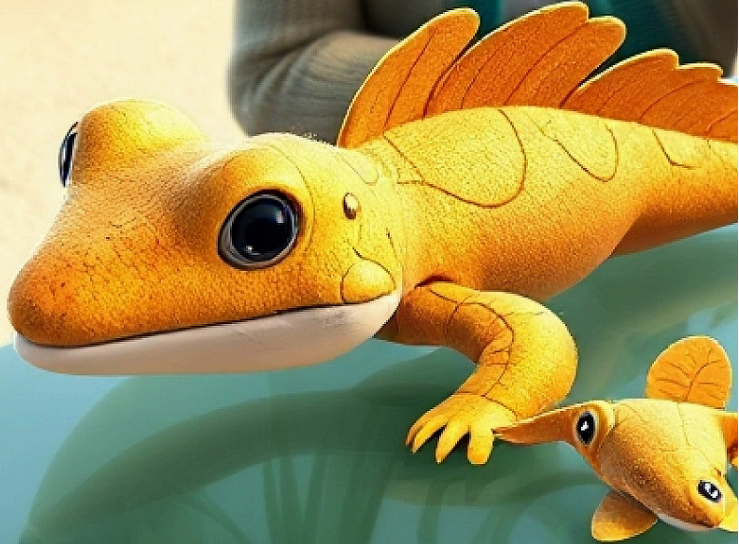

Çocuk ve Yapraklı Deniz Ejderi

Ebru Mina TOMURCUK

Çocuk ve Yapraklı Deniz Ejderi

Ebru Mina TOMURCUK

Leo, sıcak kahverengi tenli, kısa kıvrırcık siyah saçlı ve burnunun üzerinde çilleri olan meraklı bir çocuktur. Okyanusu keşfetmeyi severdi ve yanında büyüteç taşıdığı bez bir çantası vardı. Güneşli bir sabah, parlak sarı ceketini ve kırmızı spor ayakkabılarını giydi. 'Bugün muhteşem bir şey bulacağım,' dedi aralıklı dişleriyle gülümseyerek. Annesi gülümsedi ve ona yolculuk için bir atıştırma verdi.

Leo ve annesi sahile yürüdüler. Dalgalar gelip gidiyordu ve hava tuz kokuyordu. Leo koyu kahverengi gözlerini gölgeleyip suya baktı. 'Deniz çayırında ne yaşar?' diye sordu. Annesi sığ suyu işaret etti. 'Orada bir sürü canlı saklanır,' dedi. 'Yakından bakmalısın.' Leo büyüteçini çıkardı ve suyun kenarına doğru süzüldü.

Berrak suda Leo, deniz çayırının arasında sürüklenen garip bir şekil gördü. Bir parça deniz yosununa benziyordu ama minik gözleri ve uzun bir burnu vardı. 'Anne, bak!' diye fısıldadı. 'Bu bir balık mı?' Annesi eğildi. 'Bu bir yapraklı deniz ejderi,' dedi. 'Tam deniz yosununa benzeyen bir balık.' Leo hayretle baktı. Pip adlı deniz ejderi sakince yüzüyordu, yapraklı kanatları bitkiler gibi sallanıyordu.

Leo Pip'i uzun süre izledi. Deniz ejderi yüzüp kaçmıyordu; sadece sürükleniyor, mükemmel bir şekilde saklanıyordu. 'Neden böyle görünüyor?' diye sordu Leo. 'Yapraklı gövdesi kamuflej,' diye açıkladı annesi. 'Deniz ejderinin tehlikeden saklanmasına ve yiyeceğini şaşırtmasına yardımcı olur.' Leo bunu düşündü. 'Yani yapraklar bir kılık değiştirme gibi mi?' 'Aynen,' dedi annesi. 'İşte bu şekilde hayatta kalıyor.'

Leo daha fazlasını anlamak istedi. Fotoğraflar çekti ve Pip'i defterine çizdi. 'Bu kadar iyi nasıl saklandığını görebilmeyi isterdim,' dedi. Annesi gülümsedi. 'Neden evde bir model yapmıyoruz? Kendi deniz çayırını ve sahte bir deniz ejderi yapabilirsin.' Leo'nun gözleri parladı. 'Evet! Kamuflajı kendim test edebilirim.' Eve götürmek için birkaç deniz çayırı yaprağı topladı.

Eve dönünce Leo malzemelerini masaya yaydı. Yeşil ve sarı kâğıtları, kartonu, kumaş parçalarını, yapıştırıcıyı ve düğmeleri vardı. Annesi yardım etmek için bahçe eldivenlerini giydi. 'Önce deniz çayırını yapalım,' dedi. Uzun, dalgalı yeşil kâğıt şeritleri kesip karton bir tabana yapıştırdılar. Leo çalışırken kıvrıkcık saçları zıplıyordu. 'Burası okyanus tabanı olacak,' dedi.

Sonra Leo deniz ejderini yaptı. Kartondan küçük bir gövde kesip altın kahverengisine boyadı. Yeşil ve sarı kumaştan kesilmiş yaprak şekilleri yapıştırdı. İki düğme göz oldu ve basit yüzgeçler dikti. 'Tıpkı Pip'e benziyor!' dedi. Annesi sordu: 'İyi saklandığını nasıl anlayacaksın?' Leo düşündü. 'Onu deniz çayırına koyacağım ve fark edip edemeyeceğime bakacağım.'

Leo model deniz ejderini kâğıt deniz çayırının arasına yerleřtirdi. Geri çekildi ve gözlerini kısıtı. 'Onu göremiyorum!' dedi. Daha yakına gitti. Küçük el yapımı deniz ejderi hemen kaynařtı, yapraklı kanatları deniz çayırıyla uyum içindeydi. 'Kamufle olmuş!' diye sevindi. Annesi alkışladı. 'Mükemmel bir model yapmışsın,' dedi. 'Artık kamuflejın nasıl çalıştığını görebilirsin.' Leo parladı.

Leo keşfini paylaşmak istedi. Arkadaşı Mia'yı çağırdı. 'Deniz çayırı modelime bak,' dedi. Mia deniz ejderini aradı. 'Nerede?' diye sordu. Leo işaret etti. 'Tam orada!' Mia sonunda onu gördü ve güldü. 'Çok iyi saklanmış!' Leo gerçek yapraklı deniz ejderinin hayatta kalmak için kamuflajı nasıl kullandığını anlattı. Mia hayrete düştü. 'Doğa çok akıllı,' dedi.

O gece Leo, Pip'le yüzdüğünü hayal etti. Rüyasında deniz ejderi deniz çayırının arasında sürükleniyor, yapraklı gövdesi dalgalanıyordu. Leo onu takip etmeye çalıştı ama Pip yeşilliğin içinde kayboldu. Leo uyandığında daha fazlasını öğrenmek istediğini biliyordu. Okyanusa tekrar gidip Pip'i daha da uzun süre izlemeye karar verdi. 'Ben bir deniz ejderi bilim insanı olacağım,' dedi annesine.

Ertesi hafta sonu Leo ve annesi sahile döndüler. Leo büyüteçini ve defterini getirdi. Sıg suya girdi ve bekledi. Kısa süre sonra tanıdık bir yapraklı şekil gördü. Pip oradaydı, sakince sürükleniyordu. Leo, Pip'in saklanmak için yapraklı kanatlarını nasıl hareket ettirdiğini izledi. 'Bir dans gibi,' diye fısıldadı. Her ayrıntıyı çizdi, kendini gerçek bir kâşif gibi hissetti.

Leo, Pip'in en sık deniz çayırının yakınında kaldığını fark etti. Daha büyük bir balık yüzüp geçtiğinde Pip dondu ve mükemmel bir şekilde kaynaştı. Leo defterine yazdı: 'Kamuflaj, Pip'in tehlikeden saklanmasına ve yiyecek yakalamasına yardımcı olur.' Bu kadar önemli bir şeyi anladığı için gurur duydu. Annesi sordu: 'Ne öğrendin?' Leo dedi: 'Adaptasyonlar hayvanların hayatta kalmasına yardımcı olur.' Annesi başını salladı. 'Doğru.'

Eve dönerken Leo modelinden bahsetti. 'Onu daha da iyi yapmak istiyorum,' dedi. 'Belki daha fazla deniz çayırı ve gizli bir mağara ekleyebilirim.' Annesi gülümsedi. 'Denemeye devam edebilirsin,' dedi. 'Bilim insanları bunu yapar.' Leo içinde sıcak bir parıltı hissetti. Merakının keşiflere yol açmasını seviyordu. 'Daha büyük bir model yapmak için sabırsızlanıyorum,' dedi.

Evde Leo modeline daha fazla deniz çayırı ekledi. Karton bir tüpten küçük bir mağara yaptı. Sonra model deniz ejderini içine sakladı. 'Şimdi onu bulmak daha da zor!' dedi. Annesi baktı. 'Haklısın,' dedi. 'Tam gerçek okyanus gibi yapmışsın.' Leo gurur duydu. Modeli yapmanın kamufleji çok daha iyi anlamasına yardımcı olduğunu fark etti.

Leo geliřtirdiđi modelini sınıfına gsterdi. Yapraklı deniz ejderinin hayatta kalmak iin kamuflajı nasıl kullandığını anlattı. 'Deniz yosununa benziyor, böylece avcılar onu göremiyor,' dedi. Sınıf arkadaşları büyülendi. 'Kendi modellerimizi yapabilir miyiz?' diye sordular. Leo gülümsedi. 'Tabii! Doğayı incelemek eğlencelidir.' Öğretmeni onu övdü. Leo tutkusunu başkalarıyla paylaşabildiđi iin mutlu oldu.

O akşam Leo annesiyle oturdu. 'Hayvanların hayatta kalmak için akıllı yolları olduğunu öğrendim,' dedi. 'Pip'in yapraklı gövdesi gibi.' Annesi ona sarıldı. 'Ve senin de akıllı bir öğrenme yolun var,' dedi. Leo model deniz ejderine baktı ve gülümsedi. Doğanın sürprizlerle dolu olduğunu biliyordu ve daha fazlasını keşfetmek için sabırsızlanıyordu. 'Adaptasyonlar harika,' dedi.